

הוכן עיי כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
daf@dafyomi.co.il • 6515004 טל/פקס

נדה דף ל.

המפלת¹ בזמנים כדלהלן מה דינה?

ליום פ"א	ליום מ"א	ליום מ'	
יושבת לזכר ולנקבה ולנדה	יושבת לזכר ולנקבה ולנדה ²	יושבת לנדה	לחכמים - יצירת זכר ונקבה למ' יום
יושבת לזכר ולנקבה ולנדה	יושבת לזכר ולנדה	יושבת לנדה	לר' ישמעאל - יצירת נקבה לפ' יום

נדה דף ל:

וכי תימא למסתמא רישא כרבנן וכו', מה הגירסאות כאן? [תוד"ה וכו']

מה הגירסא?	
וכי תימא רישא למסתמא כרבנן, פשיטא יחיד ורבים הלכה כרבים, מהו וכו' ³	לרש"י א'
וכי תימא למסתמא כרבנן ויחיד ורבים הלכה כרבים, פשיטא, מהו וכו' ⁴	לרש"י ב'
וכי תימא למסתמא כרבנן, פשיטא יחיד ורבים הלכה כרבים, מהו וכו' ⁵	לתוס'

¹ רש"י פירש המפלת שליא, והקשה בשושנים לדוד דהרי אין שליא בלא ולד, וא"כ איך יש לנו לספק כאן דלמא לא היה ולד וצריכה לשבת לנדה כשתראה אפי' בימי טוהר. ואין לתרץ דרש"י לשיטתו (לעיל יח.) דרוב שליות יש להם ולד ומיעוט אין, דהא פסקינן התם דאזלינן בתר הרוב, וא"כ אין לחשוש לנדה בימי טוהר. ותירץ בחכמת בצלאל ע"פ הרשב"א בתורת הבית, דהספק הוא ביום מ"א עצמו דשמא לא נקלט הזרע עד ג' ימים, וא"כ באמיתות אינו יום מ"א אלא יום מ', ולכן הגם שאין שליא בלא ולד, מ"מ כל מ' יום דנים למה שיש תוך השליא כמיא בעלמא. (וע"ע חזו"א סימן קי"ח אות ו').

² ע' בדף הקודם שביארנו ענין זה היטב.

³ כן נראה הגירסא מפירש"י. וה"פ: דהגמ' באה לתרץ דמה שתני הרישא הוא כדי לשתום כדעת רבנן דמתניתין - ונשמע מיניה דהלכה כוותיהו, ועל זה מקשה הגמ' פשיטא דלא צריך לזה דהא יחיד ורבים הלכה כרבים. ומקשה רש"י על גירסא זו ופירושה, דהרי אין כאן סתמא ברישא דהוא סתם ואח"כ מחלוקת, ואיך אמרה הגמ' "רישא למסתמא כרבנן".

⁴ בפירוש השני שינה רש"י לכל הגירסא, וה"פ: דמה שאמר את הסיפא הוא כדי לבאר שהסתמא שברישא היא כרבנן ואינה דעת יחיד ונפסוק כמותה דיחיד ורבים הלכה כרבים. ועל זה מקשה הגמ' פשיטא, דלא צריך לזה דבין כה אני יודע שהסתמא דרישא היא רבים, דהרי לא נזכר שם האומר ש"מ דרבים היא.

⁵ כן ביאר המהר"ם גירסת התוס', ולפ"ז הוא כגריסת רש"י בפירוש הראשון ובהשמטת תיבת "רישא", ולכך ביאורו הפוך מפירש"י הראשון וכעין הפירוש השני. וה"פ: דתני לסיפא בשם רבנן כדי לפסוק הלכה כסתמא דרישא. ועל זה מקשה פשיטא, דהא בלא סיפא ידעינן שפיר דהלכה כת"ק, דכיון דתני לה בלשון סתמא ש"מ דרבים היא ויחיד ורבים הלכה כרבים.